

Til Jyllands-Posten (JP) – att: Mads Bonde Broberg-Wedel

Hermed svar på uddybende spørgsmål fra JP:

JP: *”Vi kender de unge, vi kender problemerne, og vi har forslag til løsninger, som kan ændre virkeligheden – og dermed også statistikkerne.”*

– hvad er det for nogle løsninger mere præcist? Taler vi fritidsjobordninger, mentorforløb eller noget helt tredje eller fjerde?

Konkret: Der er ikke passende klubtilbud til unge 18+, eller passende væresteder for de unge. I stedet for hænger de ud i tomme bygninger. For at imødekomme dette behov har en repræsentant for AarhusSomali i Frydenlund-kvarteret i Aarhus været initiativtager til at etablere Frydenlund Kultur Center, der er et være- og aktivitetssted for unge over 18 år. Socialrådmanden i Aarhus og endnu et byrådsmedlem var til stede ved åbningen d. 16. september 2019, men Aarhus Kommune støtter ikke kulturcentret og har ikke selv sat lignende aktiviteter i gang. Kulturcentret er startet pga det manglende kommunale tilbud til denne aldersgruppe, og det drives udelukkende af frivillig arbejdskraft. Men der er et stort ønske om kommunal støtte med bl.a. penge til pædagogisk personale.

Se: Vedhæftede billeder fra åbningen 16.9.2019, hvor repræsentanten fra AarhusSomali, Abdirahman M. Iidle, holder åbningstalen, og hvor socialrådmanden og et byrådsmedlem er blandt de tilstedeværende.

Generelt: De unge kan se, at deres nærmiljø (foreninger, forældre osv.) ikke tages alvorlig, og der findes konstant stigma og umyndiggørelse af forældre og de frivillige. Dertil har der i de senere år ikke været så mange ressourcer at gøre godt med. Vi, der til daglig arbejder foreningerne, har travlt med at opbygge tilliden, som vi mener ikke tages alvorlig af de folk, der sidder med de politiske og økonomiske ressourcer. Rigtigt, det handler delvis om at få flere fritidsordninger, mentorforløb osv. Men det handler også i høj grad om at styrke sammenhængskraften indadtil og udadtil, dvs. familie, naboer burde være i konstant samarbejde med myndigheder og andre som arbejder med at vores samfund fungerer i fællesskab forsvarligt.

Fremadrettet: Der skal i samarbejde mellem Aarhus Kommune og lokale foreninger og ildsjæle oprettes væresteder/klubber for unge over 18 år i udsatte boligområder. Der er klubtilbud til unge over 16 år, men der mangler nogle forebyggende aktiviteter til denne gruppe. Vi vil desuden foreslå, at der oprettes et ungekorps, som tager ud og snakker med de unge om deres udfordringer. Der kan desuden arrangeres debataftener og andre inspirerende aftener med de unge.

JP: *”Desuden har vi i samarbejde med kommunen arbejdet med forbedring af det image, som unge af somalisk herkomst har.”*

- Kan I give nogle eksempler på dette arbejde eller måske sende et link til det?

Konkret: I årene 2015-2018 holdt AarhusSomali en række jævnlige Round Table møder med Aarhus Kommunes stadsdirektør Niels Højberg, hvilket førte til et inspirerende og meget givtigt samarbejde mellem Borgmesterens Afdeling v. Aarhus Kommune og AarhusSomali. I første omgang mundede dette ud i fire projekter. Et af projekterne var "De Blå Stjerner", der fik ret stor gennemslagskraft mht. forbedret image for unge med somalisk baggrund. Projektet fungerede som samarbejdsprojekt i et år, hvor også FO-Aarhus deltog. Herefter overtog nogle af de somalisk-danske unge styringen af det.

Se: <https://www.facebook.com/deblaastjerner/>

Se endvidere vedhæftede rapport om De Blå Stjerner.

Mht. de øvrige projekter: Se tidligere sendte pjece om AarhusSomali.

Generelt: Vi har samarbejdet med Aarhus Kommune i årtier, både mht kultur og sociale anliggender. Det har været berigende og positivt. Men der har i flere tilfælde været begrænsninger i myndighedens indsats, og desuden mht. koordinering med foreningernes indsats.

Fremadrettet: Kløften mellem myndigheder, foreninger og borgere kan mindskes gennem seriøs dialog og samarbejde til gavn for hele Aarhus/samfundet. Vi er optimistiske mht at det vil ske i fremtiden.

JP: *"AarhusSomali har i flere år, ved diverse møder med myndigheder i Aarhus Kommune, advaret om tendensen vedr. manglende kapacitet og ressourcer blandt foreninger til at forebygge opdragelses- og adfærds-vanskeligheder hos isolerede og sårbare unge og voksne. AarhusSomali har ved disse møder gentagne gange råbt "vagt i gevær" mht. store udfordringer med unge i udsatte boligområder i Aarhus. Vi har desværre ikke oplevet særlig stor lydhørhed fra de ansvarlige myndigheder, og generelt har vi ikke oplevet den store interesse for at gøre noget særligt ved problemerne."*

- Kan I give nogle eksempler på, hvad det præcist var for "manglende kapacitet og ressourcer"? Var det et bestemt beløb? Var det flere medarbejdere til en bestemt instans? Og hvem var det, der sagde nej?

Konkret: Ved flere Round Table møder med Aarhus Kommunes stadsdirektør og andre kommunale embedsmænd i 2015 og 2016, gjorde AarhusSomali gentagne gange opmærksom på store og alvorlige udfordringer med unge, især af somalisk herkomst, i Viby Syd, bl.a. i Rosenhøj.

Se vedhæftede mailudveksling mellem repræsentant for AarhusSomali, Daud Hussein Ahmed og en SSP-konsulent fra Aarhus Kommune.

AarhusSomali foreslog, at der skulle laves et særligt tilbud til disse unge, for at situationen ikke skulle udvikle sig i en endnu mere uheldig retning, og der var altså bl.a. tale om unge helt ned i før teenage-alderen. Dette blev ikke til noget. De unge blev af kommunens folk blot henvist til den kommunale ungdomsklub, hvilket ikke rigtigt nyttede noget. Siden er situationen ikke blevet bedre, og politiet har måttet sætte ind med en særlig indsats i området, der stadig er præget af uro, der også har med banderelaterede problemer at gøre.

Desuden henvises til svar under pkt. A mht. kommunens manglende indsats i Frydenlund.

Generelt: Vi har haft diverse dialoger og samarbejder med kommunen, hvilket for det meste har været positivt. Udfordringen er, at vi ofte misforstår hinanden. Kommunen består af robuste politiske- og administrations- opdeltede områder. Vi er fra den svageste del af civilsamfundet og sidder til daglig med nogle af de største samfundsudfordringer, såsom integrations-vanskeligheder og ungdomsproblemer. Så ofte er der mere pres på os med store bekymringer for at løse konkrete samfunds-udfordringer, end der er hos politikere og embedsmænd, især når det gælder om at styrke de etniske minoriteter og vores demokratiske foreninger.

Fremadrettet: Indsatser som den i Frydenlund bør spredes ud til andre boligområder. Der bør desuden gøres en større indsats for at skaffe børn og unge fra disse områder fritidsjob.

JP: "Mange forældre af somalisk herkomst, samt flere somaliske foreninger i Aarhus, har i mange år været i klemme mellem ekskluderende politiske og sociale systemer. Ofte fokuserer politikere og myndigheder generelt på de negative sider og bidrager dermed ikke særligt meget til forebyggelse."

- Kan I komme med nogle eksempler på disse ekskluderende politiske og sociale systemer? Og mener I, at kun somaliere rammes af disse, eller også f.eks. vietnamesere?

Generelt: Politikere og myndigheder er til en vis grad afskåret fra det civile samfund, herunder foreninger, så politikere og embedsmænd taler ofte mest med sig selv og med hinanden. De taler ikke så meget med almindelige borgere- og slet ikke borgere med minoritetsbaggrund. Desuden sidder der ikke særlig meget aarhusianere med somalisk baggrund på afgørende poster, såsom i bestyrelser og udvalg, hvor der træffes konkrete politiske og sociale beslutninger, der vedrører integration og udvikling. Det gælder især på områder som beskæftigelse og social udvikling. Sådanne kløfter skaber frustrationer og mistillid, der påvirker det Aarhusiansk-somaliske miljø samt byen og samfundet som helhed.

Konkret: I Jyllands-Posten (JP-Aarhus) den 7.2.2013 udtalte daværende socialrådmand i Aarhus, Hans Halvorsen, at han gerne ville i dialog med somalierne i Aarhus om problemerne med khat-misbrug. På baggrund af dette skrev AarhusSomali d. 2.3.2013 til Hans Halvorsen, at vi meget gerne ville i dialog med ham og hans forvaltning om disse problemer, for at finde løsninger, således at khat-misbruget Aarhus kunne begrænses. I brevet blev kort skitseret et forslag. Den 18.3.2013 kom der svar fra chefen for socialpsykiatri og udsatte voksne, der skrev at sagen ville blive diskuteret. Mere skete der ikke. Den 24.4.2013 skrev AarhusSomali igen til rådmanden og gentog tilbuddet om samarbejde om khat-problemerne. Den 19.6.2013 fik AarhusSomali en indbydelse til et møde med kommunale embedsmænd om sagen d. 23.8.2013. Ved mødet uddybede repræsentanter fra AarhusSomali vores forslag. På mødet blev AarhusSomali bedt om at skriftligt at uddybe vores projekt-forslag og lave et budget. Med en stor indsats udarbejdede AarhusSomali dette og den 9.9.2013 sendte vi projektbeskrivelse og budget til kommunen. Den 25.9.2013 kom der svar fra kommunens forvaltning, der skrev, at sagen ville blive behandlet og at vi ville høre fra dem.

AarhusSomali hørte aldrig mere fra kommunen om dette.

Fremadrettet: AarhusSomali har deltaget i glimrende samarbejder med kommunen om projekter, hvor vi har været betragtet og behandlet som ligeværdig samarbejdspartner. Vi har også oplevet, hvordan sådan et samarbejde ikke kan fungere, når dette ikke er tilfældet. Så for at løse problemerne med de unge, må kommunen indgå i ligeværdige samarbejds-relationer.

JP: "Når det er sagt, erkender AarhusSomali, at de unges opdragelses- samt adfærdsudfordringer er et stigende problem."

- Kan I udbygge, hvad det er for udfordringer – og om I hermed henviser til noget, der kan føre til, at de bliver dømt for at bryde straffeloven? Eller om det er noget helt andet, I taler om?

Konkret: Når Forældre ikke kan finde et arbejde og kontanthjælpen bliver beskåret helt til benet, går det i høj grad ud over børnene. De vokser op med fattigdom og har ikke lige mulighed for at deltage fritidsaktiviteter ligesom deres jævnaldrende.

Vi oplever, at unge med minoritetsbaggrund, der begår småforseelser, dukker op i retten uden advokat, uden familie og uden støttende netværk. Nogle gange dukker de op sammen med deres kammerater for at demonstrere styrke og ligegyldighed. De frustrerer myndighederne i retten, som så straffer og sender de unge videre med en dom. Havde de unge, deres forældre og foreninger gjort, som alle andre, nemlig at mobilisere ressourcer, advokater, bisiddere, forældre og foreninger, ville dommene være anderledes. Der skal opsøges mere baggrundsviden samt afklares årsager og sammenhæng.

Generelt: Der er generelt et meget negativt image omkring somaliere i samfundet, i den offentlige og den politiske debat. Det er i høj grad med til at gøre det svært for unge med somalisk baggrund at integrere sig i samfundet og blive gode medborgere. Da der er en kløft mellem myndigheder og borgere med minoriteters-baggrund, føler vi, at mange af de afgørende beslutninger, der træffes, er forhastede, bygger på manglende refleksion og på misforståelser.

Fremadrettet: Vi vil henvise til de forebyggende tiltag, vi har beskrevet i det foregående.

JP: Statistikken er problematisk. Den beskæftiger sig kun med tre årgange født i 1985-87. Tallene forekommer løsrevet fra den samlede virkelighed, og man skal derfor være varsom med at tolke for meget ud fra denne statistik.

- Hvad mener I med "løsrevet fra den samlede virkelighed"? Mener I, at andre tal viser noget andet? Ifølge Danmarks Statistik var 15-79-årige mænd med Libanon og Somalia som oprindelsesland dem med højest kriminalitetsindeks ifølge rapporten "Indvandrere i Danmark 2019". Somalia ligger på indeks 260-322, altså 2-3 gange så meget som det normale indeks på 100. Det står på side 118 i denne: <https://www.dst.dk/Site/Dst/Udgivelser/GetPubFile.aspx?id=29446&sid=indv2019> Har også indsat tabellen her i mailen. Går I videre til side 120 kan I se, at Somalia også ligger højt, selvom man korrigerer for sociale forhold m.v.

Konkret: Det er en statistik om tre årgange. Fint at bruge den til at sige noget om disse årgange. Men hvis man vil sige noget generelt om unge med somalisk baggrund, skal man være varsom. Se f.eks. på forskellen fra hvor mange i statistikkenes årgange, der tog en gymnasial uddannelse, og så hvor mange der nu gør det. Tingene udvikler sig. Samtidig er AarhusSomali godt klar over, at i statistikkerne ligger somaliske unge højt mht. kriminalitet. Man skal bare passe på, hvordan man bruger det, og især hvordan det bliver brugt politisk. AarhusSomali er langt mere interesseret i at skabe løsninger, som beskrevet i det foregående.

Desuden er det sådan, at de unge ikke ved ret meget om, hvad det indebærer mht. bandeloven og ghetteloven. Nogle af de unge bliver straffet under disse love, fordi de begår småkriminalitet.

Generelt: Statistik er et redskab, der kan bruges til at fremme bestemte udvalgte ideologiske synspunkter. Der er mange eksempler på, hvor tydeligt statistik og analyseforskel kan ses hos fremtrædende civile institutioner, som CEPOS kontra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Cepas taler om, hvordan de passer på deres penge, men AE taler om et uretfærdigt polariseret Danmark.

AarhuSomali har desværre ikke ressourcer til selv at lave statistikker og analyser, der tager udgangspunkt i de etniske minoriteters prioriteringer samt bekymringer.

De konklusioner man drager af statistik afhænger ofte rigtigt meget af øjnene, der betragter tallene: Som f.eks. at ingen vil hæfte sig ved "de kriminelle nordmænd", mens mange vil være optagede af at diskutere "de kriminelle somaliere".

Aarhus d. 16.2.2020

Daud Hussein Ahmed og Abdirashid Sheikh

Talsmænd for AarhuSomali

www.aarhusomali.dk